

МИСТИФИКАЦИЯТА ГАРИ АЖАР

Превод от френски: Евелина Стефанова, 1995

chitanka.info

Името на писателя Емил Ажар се свързва с литературна мистификация, която бе разкрита едва през 1980 година, след самоубийството на френския романист от руски произход Ромен Гари^[1]. През 1981 година излиза книгата — завещание на Гари — „Животът и смъртта на Ажар“, така светът разбира истината. Ромен Гари измисля Емил Ажар през 1974 година, с Ажар са подписани книгите „Голям гальовник“ — 1974 и „Животът пред теб“ — 1975, като за последната получава наградата Гонкур. Никой не знае, че става дума за прецедент в литературната практика — романистът Гари е единственият писател, получил два пъти наградата Гонкур (първия път за романа си „Небесни корени“ през 1956).

Приписвайки авторството на много известни писатели, накрая, неуспяло да се справи със загадката, критичното жури определя голямото отличие за френска литература — наградата Гонкур, за 1975 година за книгата на Ажар „Животът пред теб“ (издаден в 800 хиляди екземпляра). От този момент в световната литература се заговаря за феномена Ажар. Никой обаче не знае кой е той. Критиците гадаят, че това е племенникът на Ромен Гари — Пол Павлович. Мнимият Ажар живее със семейството си напълно изолиран от света — в малка ферма в департамента Лот. Следващият роман „Голям гальовник“ приятно изненадва литературните среди. Това е история бурлеска за един питон, който живее в апартамента на самотен ерген.

През 1976 година излиза романът „Псевдо“, отново подписан от Емил Ажар. В него мистификацията достига върха си — автобиографичният разказ се води от племенника Пол Павлович, а Гари е представен като Чичи Макут. Ажар изпитва удоволствието да поддържа двустранно повествование, свързано с неговия живот и с реалността на неговите романи, подписани с името Ажар. Под маската на Емил Ажар „персонажът — автор“ се възобновява. Защитата на Гари е в полза на унифицираната човешка личност. В романа се долавя ехото от гласа на малкия Момо (главен персонаж от романа „Животът пред теб“) „ТРЯБВА ДА СЕ ОБИЧА“. С мащабното си творчество Ромен Гари възражда изящната словесност, смело въвежда разговорния език, шеговития тон и дискретно внушава чувствата. Ромен Гари е един и от големите свидетели на нашия труден, но безкрайно интересен ХХ век.

Ноември, 1995 година

[1] Ромен Гари (1914–1980) е роден в град Вилнюс — Литва. Прекарва детството си в Русия, по-късно заминава с родителите си в Полша. Пристига във Франция на четиринадесет години и се свързва с авиацията. Участва във Втората световна война и е отличен като Компаньон на свободата, носител е на знака на Почетния легион. През 1945 постъпва на работа в Министерството на външните работи, заема дипломатически постове в София, Берн, Ню Йорк. Ромен Гари е автор на редица романи: „Цветовете на деня“ — 1952, „Обещанието на зората“ — 1960, „Танцът на Генжи Кох“ — 1963, „Птиците ще умрат в Перу“ — 1968, „Главите на Стефани“ — 1974 и други. Тези романи не са превеждани на български език. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.